

Bitva měsíce: FC Folk Žalman vs. AC Teatr Komediants

Tak jako je to folkovej festival, nebo divadelní, nebo co to teda je? Páč mi přijde, že se tady z toho stává teatrální festival! Jako nevdá, že je odpoledne zase divadlo, aspoň je na co koukat. Teda u Žalmanovýho spolu je taky na co koukat, víme, ale víte jak to myslím. Na divadlo sem šel dneska už dobrovolně, páč včera to bylo boží. Jenže! Prvně to vypadalo jako loutkový, ale pak tam ty komedianti vylezli převlečení za ty loutky, který v tom předtím hráli a začal sem v tom mít fakt guláš. A když já, dvojnásobnej držitel vysokoškolskýho titulu, sem zmatenej, tak co teprve ty děti. Mimocho-dem, těch dětí tam bylo jak ze dvou školek. Nevim, kde se to v tý Telči bere? Asi jsou to všechno pořadatelský děcka. Jako včera, na kocourech zase změna. Mari-en zase nikde, ale Markéta to zachránila. Tak si řfám konečně, díky Nedvědovi, folk vrací úder. A na scéně stejně tak, nová naděje. Tak to mám rád, když já sem na zemi a folkaři nade mnou. Jako mám rád trabanty. Ale i Devítka a Žalman byli super, i když se pořadatelé po dvou hodinách nejspíš snažili dostat Jindřišku z pódia pugétem, no naštěstí se jim to nepovedlo a muzika hrála dál. Takže folk:divadlo 2:1. Jenže večer zase skóre vyrovnali superhvězdy z DS NUM. A řeknu vám, Klára, Tom, Jarin a Jirka by zasloužili na konci předstávka dostat každéj do ruky Oskara, nebo co. Divadlo podle mýho dostalo bod a půl, protože Kamenný člověk překonal všechna očekávání, protože vůbec nebyl kameně! No fakt! Parádní pantomimina s jazzem, jak má bejt a tanec jak z Eurovize! Klárko a kluci, všechna čest a klobouk dolů!

Jauvajs & Coiscíem

Coiscíem je škola irského tance. Ale ne jen tak ledajaká, je nejlepší svého druhu u nás. Mladí hoši a pohledné dívky tančí v pekelných rytmech a nohy jim kmitají, až se pódium otrásá. A proč že to? Inu, tancují, jak jim Jauvajs píská, fidlá a bubnuje. Má to šťávu, protože muzikanti z Jauvajsu hrají irské lidovky nejen rukama, ale i srdcem. Do své hudby dávají všechno a jejich vystoupení je pokaždé originální a plné života. Spolu s Coiscíem dokáží kamkoliv přivést kousek Irska.

Proud života „Jsou tři fáze a nulák,“ „Co je to nulák?“ „To je člověk, který v životě nic nedokázal“ „Aha, tomu my ale říkáme NULA!“

Jako včera, na kocourech zase změna. Mari-en zase nikde, ale Markéta to zachránila. Tak si řfám konečně, díky Nedvědovi, folk vrací úder. A na scéně stejně tak, nová naděje. Tak to mám rád, když já sem na zemi a folkaři nade mnou. Jako mám rád trabanty. Ale i Devítka a Žalman byli super, i když se pořadatelé po dvou hodinách nejspíš snažili dostat Jindřišku z pódia pugétem, no naštěstí se jim to nepovedlo a muzika hrála dál. Takže folk:divadlo 2:1. Jenže večer zase skóre vyrovnali superhvězdy z DS NUM. A řeknu vám, Klára, Tom, Jarin a Jirka by zasloužili na konci předstávka dostat každéj do ruky Oskara, nebo co. Divadlo podle mýho dostalo bod a půl, protože Kamenný člověk překonal všechna očekávání, protože vůbec nebyl kameně! No fakt! Parádní pantomimina s jazzem, jak má bejt a tanec jak z Eurovize! Klárko a kluci, všechna čest a klobouk dolů!

OH (ne v Londýně) a VK (ne VKV) v jednom

DNES Bezobratři

Název Bezobratři by se dal vysvětlovat různě, vězte ale, že původ tohoto slova je ten nejjednodušší, jaký může být. „Bratři“ jako bráchrové (i přesto, že nejsou výlučně mužskou skupinou). A „bez“ jako rostlina, ze které se dají vyrábět různé píšťaly a fujary. Ty totiž tvoří nepostradatelnou součást hudby Bezobratřů. Takhle nenápadná moravsko-slovenská hudební formace hledá inspiraci v lidovkách ze svých rodných krajů a přetváří je k obrazu svému. Za svůj originální projev a neobyčejnou desku Bezobav získali v roce 2010 Anděla za album roku v kategorii worldmusic. Hlavní je, že hrají sobě i všem ostatním pro radost a svojí tvorbou vytvářejí nové pokolení lidové hudby.

Javory

Javory, to je synonymum pro více než čtyřicetiletou plí, při které vznikala celá řada původních českých písní. Jejich zakladatelé, Hana a Petr Ulrychovi na kapelním webu pokorně přiznávají: „Měli jsme a máme štěstí. Jeden z nás, sourozenců, je výrazný interpret, druhý je tvrdohlavý autor.“ Javory jsou však legendou české hudby. Spolu s Hradišťanem patří mezi hlavní tahouny popularizace českých lidovek. Na základech, které u nás vytvořili, stávl později Čechomor a podobná uskupení. I po čtyřech dekáдах na scéně se sourozenci Ulrychovi snaží publiku přiblížit lidové písničky, přitom se ale nebojí uchopit je nově a experimentátorsky. Někdy dokonce vystupují v nové sestavě s elektrickou kytarou, klávesami, dechovými a perkusními nástroji. Tak uvidíme, čím nás letos v Telči překvapí.

Pětník

Na koncert Pětníku můžete jít s tím, že budete chtít obdivovat složité a vyšperkované harmonie, jaké tohle acapelové sdružení perfektně umí. Mnohem více si ho ale užijete, když se uvolníte a necháte se prostě bavit maskovanou jednoduchostí. Pětník vsází především na originalitu aranžmá. Díky tomu si mohou skládat repertoár podle toho, co je baví a co shledávají zajímavým oni i publikum. Můžeme se tedy těšit na výlučně vokálně předvedené úpravy písní ze všech možných žánrů, od jazzu přes swing a folk až k popu.

DRBY

Od Klokana Tak se definitivně rozhodlo, že letos fakt nepříjedu ani na chvíli, ale nemám vůbec strach, že byste si to beze mě užili nějak máš - spíš myslím, že nekteří si to užijou i víc ;)) Zato budu prodávat nudle 11 dní na festivalu irské hudby, loni prej tam přišlo 250 000 lidí, takže jestli si každéj přijde jednou pro nudle, tak to bude maso. Tak se tam mějte... v kašně... a užijete si to jako já... nevíj.

Střípky noci Luďa včera k ránu objevil nový anglický výraz pro rum - „čunč“. Naposledy byl pak viděn, jak ho jeho noví kamarádi podpírali z obou stran cestou od baru. Kawi si na baru zase pěkně zakavil. Vojta: „To je dobrý, když si dáš před spaním pivo, tak už si vůbec nemusíš čistit zuby, protože se ti už vůbec nechce.“ O půl páté ráno jsme vymysleli motiv trička pro příští rok - „Vostuda festivalu“. Po baru se na redakci rozjela „This is international“ diskotéka v rytmu youtubových hitů. Jirka z DS NUM aby našel k ránu svůj spacák, položil na něj pro jistotu večer velký papír s nápisem DS NUM.

Z prvního česko-irského večera Po koncertě se Navostro i Sliotar odebrali do Lidušky, kde do noci pokračovali v irském jamu. Když Navostro odešli a s nimi dvě třetiny Irů, Ray pokračoval za spolupráce našich pořadatelů. Čahí dostal od Raye lekci hraní na kytaru: „Musíš tu muziku hrát tady. Ne tady, ne tady. Ale tady! Tam jí může hrát třeba Clapton nebo někdo takovej. Ty musíš tady!“ Na rozloučení nám Ray pak ještě zapěl a capella tklivou irskou baladu, která dojala i kolemdouci metaře a se slovy „zase za rok“ vyrazil spát. Adam si radu vzal k srdci a hraje hudbu už jen tady, na baru.

NEBEZTEBE a KOČIČÍ HRA

Vladimír MIŠÍK, Petr SKOUMAL
a Olin NEJEZCHLEBA

NOVEMBER 2nd

ZÍTRA
3. SRPNA

RICOH by IMPROMAT